

शार्तभाग Verz. d. Oxf. H. 18, b, 12. 19, a, 30.
 1. शार्ति, श्यत्यार्त्या KATHÁS. 32, 226.
 शार्तिज्ञीन TBR. 4, 3, 2, 7 (= प्रशस्तानृत्विज्ञो ऽर्हति Comm.). SHARV.
 BR. 1, 3, 2, 2.
 शार्थ lies die Sache —, den Sinn betreffend (Gegens. शब्द्). Verz. d.
 Oxf. H. 219, b, No. 324. SÁH. D. 733. direct (Gegens. श्रौत) 649. शार्थत्व
 n. das Verstandenwerden, Gemeintsein 674.
 शार्थिक dem Ding entsprechend WEBER, Nax. 2, 391, N. 1.
 शार्द्र 1) e) adv.: °च्छिन्ननासिका KATHÁS. 77, 77. — d) Spr. 4746. Vgl.
 ल्लिन. — 2) m. pl. wohl frischer Ingwer HARIV. 8443. Lies gleichbedeu-
 tend st. gleichdeutend. — 4) WEBER, GJOT. 37. fg. 93. Nax. 4, 310, 2,
 300. 303. 313 (pl.). 323. 370. MBH. 13, 3259. VARĀH. BRH. S. 9, 12. 26.
 10, 1. 11, 55 (pl.).
 1. शार्द्रवा, auch शार्द्रिका f. BHĀVAPR. im ÇKDR. adj. feucht, nass: गोमय
 VARĀH. BRH. S. 89, 1.
 शार्द्रानु lies frische Tropfen habend.
 शार्द्रपट्टी (शार्द्र + पट्ट) f. (nach ÇKDR. °पट्टिन् m.) eine best. auf die Ver-
 nichtung des Feindes gerichtete Zaubercerimonie, die man in einem nas-
 sen Gewande beginnt und so lange fortsetzt, bis das Gewand trocken
 wird (यावत्पट्टः शुष्यति तावत्प्राणाः शुष्यन्ति शत्रोः), TANTRAS. im ÇKDR.:
 vgl. Verz. d. Oxf. H. 94, a, 10.
 शार्द्रभाव (शार्द्र + भाव) m. Weichherzigkeit KATHÁS. 104, 109.
 शार्द्रमाया lies माय st. मा°.
 शार्द्रानन्दकरीतृतीया Bez. eines best. 5ten Tages: °व्रत Verz. d. Oxf.
 H. 34, a, 31. 41, a, 4.
 शार्द्रुक KATH. 26, 1.
 शार्थ 1) Z. 12. fg. streiche die Stelle aus AIR. BR. und vgl. युवमारिन्.
 — a) entspricht häufig unserm Herr, so z. B. VARĀH. BRH. S. 31, 23.
 — c) HALĀJ. 2, 415. — f) N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 371,
 b, No. 248. — g) ein Wächter im Gynaecium HALĀJ. 3, 28. — 3) c)
 eine Ārjā-Strophe: शार्थामिमो ज्ञौ KATHÁS. 32, 158. 33, 31. 36, 358. —
 d) Titel zweier im Ārjā-Metrum verfasster Schriftchen HALL 146. 131.
 शार्थक 1) a) voc. pl. BUĀG. P. 44, 6, 35. — e) N. pr. eines Volkes im
 südlichen Indien VARĀH. BRH. S. 14, 15. — 2; b) = कृत्तिका Schol. zu
 ÇĀNT. 1, 21.
 शार्थदुहितर (शार्थ + दु°) f. Tochter eines Edlen. ehrenvolle Bez.
 einer Freundin, KATHÁS. 104, 171.
 शार्थप्राय lies zum grössten Theil aus Ārjā bestehend, wo die Ārjā
 vorwalten.
 शार्थत्रय m. N. pr. eines Bodhisattva WASSILJEV 160.
 शार्थभट्टीय n. das von Ārjabhāta verfasste Werk KERN in Pref. zu
 VARĀH. BRH. S. 38.
 शार्थभट्ट falsche Form für शार्थभट, welchen Namen zwei Astronomen
 führen. Der ältere und berühmte wurde in Kusumanagara 476 n.
 Chr. geboren; vgl. KERN in Pref. zu VARĀH. BRH. S. 33. fgg.
 शार्थभद्रचर्य Titel eines buddhistischen Sūtra WASSILJEV 274.
 शार्थमणा adj. zu Arjāman in Beziehung stehend WEBER, GJOT. 24. —
 Vgl. शार्थमणा.

शार्थमिथ्र im comp. von einer Person BHĀG. P. 40, 77, 8. — Vgl.
 मिथ्र 1) b).
 शार्थमणा adj. = शार्थमणा; n. Bez. des Nakshatra Uttaraphalguni
 WEBER, Nax. 4, 310. VARĀH. BRH. S. 7, 5, 9, 29. 10, 8. 11, 56. 13, 10. 23, s. 32, 8.
 शार्थवक्र MBH. 12, 11563 fehlerhaft für शार्थवक्र.
 शार्थशाटीय m. N. pr. eines Lehrers WASSILJEV 224.
 शार्थशील (श्रा° + शील) adj. einen ehrenhaften Charakter besitzend
 Spr. 4353.
 शार्थसिद्धांत (शार्थ + सि°) m. der (astronomische) Siddhānta Ārjā-
 bhāṭa's (des jüngeren) Verz. d. Oxf. H. 323, b, No. 770. Vgl. KERN in
 Pref. zu VARĀH. BRH. S. 38.
 शार्थसूत m. Bez. des Gatten KATHÁS. 106, 114; vgl. शार्थपुत्र.
 शार्थकूल, शार्थकूलमिति बलात्कारे । शाकटापनस्तु श्रियति प्रतिबन्धे
 कूलमिति प्रतिषेधविवादयोरित्याह Verz. d. Oxf. 162, b, N. 5.
 शार्थगीति VARĀH. BRH. S. 404, 49. 54 (शार्थ° Druckfehler).
 शार्थचण्डीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 77, a, 19.
 शार्थवर्त m. pl. die Bewohner von Ārjāvarta VARĀH. BRH. S. 3, 67.
 शार्थाष्टन n. der aus 108 (nicht 800) Ārjā-Strophen bestehende
 Siddhānta des älteren Ārjabhāta KERN in Pref. zu VARĀH. BRH. S. 38.
 शार्थाष्टाङ्गमार्ग m. bei den Buddhisten Bez. der letzten von den 37
 Stufen, die zur Bodhi führen, WASSILJEV 231.
 शार्थ 1) महाकाव्य SĀH. D. 360. — 2) ĀCV. GRH. 4, 6, 4.
 शार्थधर n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 206, a.
 शार्थभ 1) adj. चर्मन् MBH. 6, 2261 (शार्थभ ed. Calc.). — 2) m. patron.
 von Rshabha BUĀG. P. 5, 14, 41. 11, 2, 14. — 3) n. a) N. eines Sāman
 Ind. St. 3, 206, a. — b) ein best. Metrum Ind. St. 8, 337.
 शार्थिय 1) कश्यपस्यानर्षिये wenn es nicht ein Rshi-Name ist VS. PRĀT.
 4, 157. श्रेयर्षियम् und देवानो चार्थाणामर्षियम् Namen von Sāman Ind.
 St. 3, 206, a. — 2) Z. 2 lies 7, 23 st. 7, 26.
 शार्ष्टिपणा Verz. d. Oxf. H. 277, b, 41. MBH. 14, 2843 liest die ed. Bomb.
 कतमेनाष्टिमिनौ (sic), HARIV. 1320 die neuere Ausg. richtig शार्ष्टिपणा.
 शार्थप्रज्ञि m. patron. von शृष्यप्रज्ञि MBH. 6, 4039.
 शार्कत. °दर्शन die Lehre der Ġaina Verz. d. Oxf. H. 246, b, No. 622.
 SARVADARĠANAS. 44, 9. °मत 10. शार्कती मुष्टिः ein kurzer Auszug der
 Ġaina-Lehre 39, 17. n. die Ġaina-Lehre Verz. d. Oxf. H. 247, a, N. 3.
 — Vgl. परमार्कत.
 शाल 3) m. N. pr. eines Affen KATHÁS. 37, 136.
 शालतण्य bei BENFEY in Folge falscher Auffassung von स्वालतण्य
 (s. d.) M. 9, 19.
 शालदय KATHÁS. 73, 43. 84, 7. श्रनालदय 88, 52.
 शालङ्गन bei BENFEY fehlerhaft für लङ्गन.
 शालपन n. und शालति f. (von लप् mit श्रा) das Verkünden, Hersagen,
 Vortragen: रगालपनमालतिः प्रकटीकर्णां मतम् Verz. d. Oxf. H. 200,
 b, No. 477.
 शालभन n. = शालम्भन 1) das Anfassen, Berühren BHĀG. P. 40, 29.
 46. — 2) das Schlachten (eines Opferthieres) BHĀG. P. 44, 5, 13.
 शालमन्दारस्तोत्र (श्रा° + स्तोत्र) n. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf.
 H. 127, a, No. 227. HALL 117.